

INDEXI

2/2012

OUTPUT #5
Indeksin sanapilvi

KESÄKUNTOON 2015
Tie tehokkaampaan saliharjoitteluun

VAPPU ON TAAS!
Puheenjohtajan parempi simaresepti

YHTEISKUNTATIETEILIJÄ VIERAALLA MAALLA
Esittelyssä tulevaisuudentutkimus

INDEKSI

2/2012

Päätoimittaja

Harley Bergroth (hamber@utu.fi)

Toimittajat

Ilmari Ahonen

Harley Bergroth

Katariina Hava

Pihla Hänninen

Tiila Juuti

Pyry Kantanen

Jarno Knuutila

Tommi Kauko

Jussi Lehtonen

Jukka Väisänen

Taitto ja ulkoasu

Harley Bergroth

Ilmoitusmyynti

Harley Bergroth (hamber@utu.fi)

Tiila Juuti (tiila.juuti@utu.fi)

Kalle Karppinen (kalle.karppinen@utu.fi)

Kannen kuva

Suvi Merinen

Julkaisija

Index Yhteiskuntatieteet ja

kasvatustieteet ry

Assistentinkatu 7

20014 Turku

Levikki

120 kpl

Painopaikka

X-Copy

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan tervehdys	4
Indexin jäsenistökyseilyn satoa	6
Indexin vappu	7
Singapore - Demokratia meidän aikanamme?	8
Endorfiinipäiväkirjat - Saliharjoittelun lyhyt oppimäärä	13
Pikaopas Meksikosta	16
Output #5 - Indeksien sanapilvi	20
Moninainen rakkaus ja seksuaalisuus	22
Yhteiskuntatieteilijä vieraalla maalla - Tulevaisuudentutkimus	24
Tampere Film Festival 2012	28

On taas se aika vuodesta kun vappu vaanii nurkan takana ja jengillä on pääasiassa niin sanotusti hyvä meininki. Kevätauringolla on hämmästyttävä voima vääntää naama iloiseen virneeseen vaikka kengät olisivat täynnä loskaa ja Turun merituuli edelleen kohmettaisi jäsenet. Nämä jutut eivät marraskuun pimeydessä paljoa naurata.

Joka talvi ajattelen, että korkeintaan yksi viikko lunta ja kylmyyttä riittäisi tehdä kaikki se mukava mitä talvella on tarjottavanaan (eli lähinnä harrastaa erilaisia talviurheilun muotoja, joissa tulee lämmin). Joka talvi ajattelen, että kun kasvan isoksi, kirjoittelen omia rommipäiväkirjojani jossain lämpimässä. Joka talvi ihmettelen niitä, jotka haikailevat pohjoiseen, koska etelä-Suomessa ei kuulemma enää ole kunnan talvia. Olen melko varma, että mikäli kuolemanjälkeistä elämää on olemassa ja lopullinen tuomio vie sinne huonompaan paikkaan, vastassa ei ole tulimerta vaan aivan h*****sti pakkasta.

Ikuisen kesän maassa ehkä kuitenkin menettäisi jotain olennaista siitä kevätfiliksestä, joka näillä leveyspiireillä tuntuu jokavuotiselta heräämiseltä ja uudelta alulta. Luonnon kiertokulussa ja vääjäämättömyydessä on jo itämaiden munkkien sananlaskujen määrästään päätellen jotain rauhoittavaa ja valaisevaa, jotain pohtimisen arvoista. Toisaalta kevät villitsee ja vappu lienee opiskelijalle se vuoden voimakkain siirtymäriitti, jonka aikana nollataan vuoden opiskelupaineet ja pankkitilit. Kevään tunnetta ei halua missata, vaikka se sitten vaatisi rämpimistä läpi pimeän talven. Elämä on.

Kevään Indeksissä muun muuassa filistellään vappua sekä jaellaan vinkkejä kaikille kesäksi rantakuntoon halajaville. Uuteen nousuun on lähtenyt myös viime vuoden kestoosuusikkoi OUTPUT-palsta, joka tällä kertaa kartoittaa Indeksien historian käytetyimpiä sanoja.

Koska kevät on luomisen aikaa, halusi Indeksien toimitus myös luoda jotain uutta. Yhteiskuntatieteilijä vieraalla maalla-juttusarjan kunnianhimoinen tavoite nyt ja jatkossa on esitellä tiedekuntamme opiskelijoille sivuainevaihtoehtoja, joihin opiskelijoillamme ei välttämättä ensimmäiseksi tulisi mieleen tutustua. Juttusarjan saa kunnian aloittaa tulevaisuudentutkimus. Suuret kiitokset jutusta opiskelijana kokemuksistaan kirjoittaneelle Pyyrylle sekä kansatieteen tohtorikoulutettava Jussi Lehtoselle, joka esittelee meille opettajan näkökulman oppiaineeseen.

Unohtumatonta vapunaikaa Indeksien lukijoille!

HB

Pääkirjoitus

Puheenjohtajan tervehdys

Vappu on pian taas täällä. Opiskelijamaailman usein viikonkin mittainen speaktaakkeli on parhaimmillaan irtautumista täysin toiseen todellisuuteen ja tunnetta suuresta sosiaalisesta koheesiosta vellovan haalarikansan keskuudessa. Samalla vapun voi kalenteria selatessaan todeta olevan suomalaisen työn päivä. Vappuun kuuluvat myös markkinahumu kaupunkien keskustoissa sekä tyylikkäiden kevät-popliiniin siirtyneiden aikuisten skoolailut vappubrunssilla. Mikä on lopulta vapun alkuperäinen ydin? Onko ympäripyöreään kevään juhlaan vain ujutettu näppärästi vappupallomyyjien intressit, nuorison ilo ulkona dokaamisesta ja poplarikansan tekosyy juoda skumppaa aamupäivällä?

Immosen ja Nevalan ”Juhlakirjassa” todetaan vapun juontavan juurensa keskiajalle, jolloin se oli kirkollinen juhlapäivä. Sitä vietettiin englantilais-saksalaisen abbedissa Walburgisin pyhimyksen julistamisen päivänä. Vapun päivään liittyi katolisen tavan mukaan pyhäpäivää koskevia työkieltoja. Vappuvapaa oli tuttu myös 1800-luvun Tampereella – Kaisa Kirkko-Jaakkola kertoo Tampereen kaupungin museolautakunnan julkaisussa ”Simaa, kuorolaulua ja punalippuja” tehtaiden tavasta päästää työntekijät vappuna töistä jo puolen päivän aikaan, kun työpäivä normaalisti kesti iltaseitsemään. Käytännöstä kuitenkin luovuttiin 1870-luvun puolivälissä tavoitteena kitkeä tehtaalaisten ja käsityöläisten välinen

perinteinen vapputappelu.

Poliittisen ideologian merkkipäivänä vapulla on voimakkaan kansainvälinen rooli. Karjalaisen ”Juhlan aika” -teoksessa kerrotaan, miten Yhdysvalloissa se on ollut moving day, työsopimusten uusimispäivä. Chicagossa vuonna 1886 tapahtuneen työläisuhreja vaatineen mellakan myötä työläiset valitsivat toukokuun ensimmäisen yleiseksi mielenosoituspäiväksi 1889. Keski-Euroopassa taas työväki oli pitänyt tapanaan tehdä toukokuun alkupuolella kevätretkiä, joita sosialistiset johtajat pyrkivät muokkaamaan poliittiseksi mielenosoituskulkueiksi. Myös suomessa marssiperinne alkoi 1800-luvun lopulla, jolloin ensimmäiset yhteiset kulkueet marssivat raittiusaatteen nimissä. Poliittisten aatteiden puolesta alettiin marssia 1900-luvun alussa. Vapun juhlistaminen alkoi kuulua samoihin aikoihin myös muiden luokkien tapoihin - virkamiesperheet ajelivat vapunpäivänä ravintolaan syömään lounasta ja kuuntelemaan kuorolaulua.

Kuten työväen piiriin, myös ylioppilaiden keskuuteen vapun juhlinta saapui 1800-luvun loppupuolella. Silloin sininen talvilakki vaihdettiin valkoiseen kesälakkiin. Tampereen ylioppilasnuoriso nosti päätään vuoden 1905 vappuna, jolloin hämäläinen osakunta järjesti iltamat ylioppilastalossa perustettavan Hämeen museon hyväksi. Muutoin ylioppilaiden vappujuhlat keskittyivät Turun ohella Helsinkiin, missä vappu alkoi 1890-luvulla aamuillalla lakituksella Ylioppilastalolla. Tämän jälkeen lähdettiin Ylioppilaskunnan laulajien johtamassa kulkueessa kohti Alppilaa, missä riehakas tunnelma saattoi äityä jopa tappeluiksi. Illalla ylioppilaat kokoontuivat osakuntiin juomaan

simaa, jota osa terästi omin eväin. (Ylioppilaslehti 28.4.1998)

Kuten alussa todettu, vappu tuntuu muodostuneen lukuisien tahojen kevätjuhlistukseksi. Jo 1920-luvulla ilmapallot ja serpentiini värittivät katukuvaa, mutta viimeistään 1970-luvulla vappu tuli koko kansan karnevaali. Vappu on valtaväestön keskuudessa pehmentynyt alkuaikojen poliittisista ja raittiusaatteellisista tunnelmista. Toukokuussa 1992 Helsingin Sanomat saattoi otsikoida ”Moskovassa ei enää piitattu vappuista. Työväestön perinteinen juhla oli nyt vain pitkä viikonloppu”. Nykyään jokainen voi nauttia kevään juhlasta haluamallaan tavalla – värikkään historian myötä melkein väistämättä jotain perinnettä kunnioittaen.

Nauti siis sinäkin ylioppilaiden vappuista! Voit myös olla hipster cool ja kurioositeettina viettää ”iloista raittiutta” kannattavan raittiusyhdistys Taiston muistoksi simajuhlaa vuoden 1901 tapaan. Makoisa sima valmistuu näin:

4 l vettä
3 dl fariinisokeria
3 dl sokeria
1 sitruuna
¼ tl kuivahiivaa
rusinoita
sokeria

1. Pese sitruuna hyvin. Kuori sen kirkkaankeltainen osa ohuella kuorimaveitsellä.
2. Poista kuoren alla oleva valkoinen kerros ja viipaloi hedelmä.
3. Kuumenna kattilassa puolet vedestä kiehuvaksi.
4. Pane fariinisokeri, sokeri, sitruunan kuoret ja sitruunaviipaleet ämpäriin. Kaada päälle kiehuva vesi. Lisää puolet vedestä kylmänä.
5. Anna jäähtyä kädenlämpöiseksi. Lisää hiiva.

6. Peitä astia kannella. Jätä sima käymään huoneenlämpöön seuraavaan päivään.

7. Pullota sima ja lisää jokaiseen pulloon muutama rusina ja teelusikallinen sokeria. Sulje pullot.

8. Säilytä simapullot viileässä. Sima on valmista, kun rusinat nousevat pintaan noin viikon kuluttua.

Mitä parhainta vappua kaikille!

Tiila

Puhis, joka lupaa hankkia siipisoihtulyyran lakitukseen mennessä

Indexin jäsenistö­kyselyn satoa

Index toteutti jäsenistö­kyselyn loppuvuodesta 2011. Kyselyssä selvitettiin mm. mielipiteitä Indexin tapahtumien onnistumisesta ja kiinnostavuudesta, viestinnän toimivuutta sekä kokemuksia edunvalvonnan vaikuttavuudesta ja tiedon­kulusta. Kyselyyn vastasi 98 opiskelijaa. Eri ainejärjestöjen osallistumisaktiivisuus oli kyselyssä melko tasainen. Index ry:n kulu­van vuoden hallitus aikoo käyttää jäsenistö­kyselyn tuloksia toimintansa kehittämiseen jatkossa.

Vastausten perusteella Indexin toimintaan ollaan oltu pääsääntöisesti tyytyväisiä ja Indexin järjestämät tapahtumat koetaan tarpeellisiksi sekä monipuolisiksi. Etenkin perinteisiä tapahtumia, kuten fuksiviikkojen tapahtumia ja Lähiökierrosta, pidettiin tärkeinä. Myös alkoholittomuus on vastausten perusteella huomioitu Indexin tapahtumissa riittävän hyvin. Kyselyssä toivottiin Indexiltä myös uudenlaista toimintaa. Tähän palautteeseen Index pyrkii vastaamaan vuoden 2012 aikana järjestettävillä uusilla tapahtumakonsepteilla, joista tiedotetaan myöhemmin.

Vastausten perusteella Indexin edunvalvonnan tiedon­kulussa toivottiin parannusta. Index pyrkii kehittämään tiedon­kulkuaan kop­o­sektorilla mm. uudella facebook­ryhmällä ja nettisivuille tulevilla tiedotteilla. Index jatkaa tiedottamista jatkossakin sähköpostilistojen kautta.

Edunvalvonnassa kiinnostavimpina aiheina pidettiin yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan rakenteellista muutosta ja muutoksia liittyen opetusohjelmiin. Harjoittelukäytäntöjen osalta vastaajat ovat saaneet tarpeeksi informaatiota, kun taas sähköisen tenttimisen edistymisen osalta kaivattiin tehokkaampaa tiedottamista. Vastausten mukaan kehittämistä kaivataan oppiaineiden osalta etenkin HOPS-asioissa. Vireillä oleva tiedekunnan rakenteellinen uudistus ei kerää vastaajissa kannatusta.

Indeksi-lehteen olla palautteen mukaan tyytyväisiä. Kyselyn perusteella enemmistö seuraa Indeksi-lehteä paperisena versiona nettiversi­on sijaan.

Index uusii jäsenistö­kyselynsä joka toinen vuosi, joten seuraava kysely toteutetaan vuonna 2013. Kyselyn tulokset ovat Indexille tärkeä kanava toiminnan kehittämisesä. Kiitokset kaikille vastaajille!

INDEXIN VAPPU

★ 25.4. Trivial Perseet [P-klubi]

★ 26.4. Välikuolema TYYn saunalla

★ 27.4. Päiväsitsit Gillesgårdenilla

★ 29.4. Valtiotieteelliset
pussikaljat [SVOL-Turku]

★ 30.4. Vapputanssit Opexin
kanssa

★ 7.5. Tule pelaamaan
meidän kanssa
kroketia!

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

SINGAPORE

Demokratia meidän aikanamme?

Teksti: Pyry Kantanen

“I am often accused of interfering in the private lives of citizens. [...] We wouldn't be here, we would not have made economic progress, if we had not intervened on very personal matters – who your neighbour is, how you live, the noise you make, how you spit, or what language you use. We decide what is right. Never mind what the people think.” 1987

Britannian entisestä siirto-
maasta Singaporesta on
kasvanut sen hieman alle
50-vuotisen itsenäisyyden aika-
na yksi vapaan maailmankaupan
suurimmista menestystarinois-
ta, tietyillä mittareilla mitattuna
kenties yksi menestyneimmistä
valtioista maailmassa. Tehokkaasta
hallinnosta, olemattomasta kor-
ruptiosta ja puhtaista kaduistaan

tunnetun valtion ostovoimakorjat-
tu bruttokansantuote henkeä kohti
on lähes kaksinkertainen yleisesti
vauraana pidettyyn Suomeen
verrattuna. Saavutus on huikea
ottaen huomioon sen, että pienellä
kaupunkivaltiolla ei ole merkittä-
viä luonnonvaroja kuten öljyä tai
metsiä, vaan sen koko olemassaolo
perustuu rauhanomaiseen yhteis-
eloon ja kaupankäyntiin muiden
kanssa.

*“What are our priorities? First, the
welfare, the survival of the people.
Then, democratic norms and pro-
cesses which from time to time we
have to suspend.” 1986*

Menestyksellä on kuitenkin pimeä
puolensa. Länsimaissa perusta-
vanlaatuisina oikeuksina pidettyjä

kansalaisyhteisöjä, kuten kokoon-
tumis- ja mielipiteenvapautta
on rajoitettu milloin kommuni-
smi leviämisen, milloin roturisi-
tiriitojen leimahtamisen pelossa.
Oppositio poliitikkoja on saatettu
teljetä vankilaan määrittelemät-
tömän pituisiksi ajoiksi tiukko-
jen turvallisuuslakien nojalla tai
tuomita mittaviin korvauksiin
kunnianloukkauksista hallitsevaa
eliittiä kohtaan – usein turhankin
sopivasti juuri vaalien alla.

Julkisten paikkojen roskaamisesta
jaettavat satojen dollarien sakot
tuntevat kaikki, mutta moni ei
tiedä, että vuosina 1994-1999
maassa teloitettiin väkimäärään
suhteutettuna toiseksi eniten
ihmisiä maailmassa (useimmiten
huumausainerikoksista) ja että

varsin ankaralta kuulostavat ruumiinrangaistukset (caning) ovat yleisessä käytössä niin armeijassa, kouluissa kuin oikeudellisen kurinpidon välineenä. Hieman hätkähdyttävästi hetero aikuisten välinen oraaliseksi sekä muut ”luonnottomat” toimet, jotka eivät suoranaisesti johda lisääntymiseen dekriminisoititiin vasta vuonna 2007 ja julkihomostelu on edelleen laitonta vankeusrangaistuksen uhalla. Jotain kertonee se, että toiseksi tärkein kauppakumppani Yhdysvallat on myöntänyt turvapaikan 26 pakolaiselle, osalle poliittisista syistä ja osalle seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

“I’m not intellectually convinced that one-man-one-vote is the best. We practise it because that’s what the British bequeathed us.” 1994

Itsenäistymisen alkuaajoista lähtien maan poliittista elämää on hallinnut yksi puolue, People’s Action Party (PAP), ja puoluetta on johtanut suurimman osan ajasta yksi mies, **Lee Kuan Yew** eli LKY. Vuosikymmenien ajan PAP on luvannut kansalle talouskasvua ja vakautta ja pyytänyt vastineeksi ainoastaan hieman kuuliaisuutta. Vaikka maan demokraattiset rakenteet sinänsä olisivatkin kunnossa (vaaleja järjestetään säännöllisesti ja ne ovat rehelliset), niin yhden puolueen dominoima poliittinen kenttä ja harvinaisen vahva toimeenpanovalta eivät ole edistäneet todellisen kansalaisyhteiskunnan rakentumista.

Oppositio politiikan yllä leijaileva hienoinen pelon ilmapiiri yhdistettynä poliittisen apaattisuuteen on menneisyydessä johtanut siihen, että oppositiopuolueet eivät kyenneet edes haastamaan PAP:tä kaikissa vaalipiireissä, jolloin kyseiset paikat annettiin hallitsevalle puolueelle jopa ilman

vaaleja. Vaalityöhön käytettävä aika on tiukasti rajattu yhdeksään päivään (paljon vähemmän kuin esimerkiksi yliopiston edustajistovaaleissa) ja valtamediat eivät ole perinteisesti olleet kiinnostuneita pienten oppositiopuolueiden ehdokkaista, mikä on tehnyt vanhojen parlamentaarikoiden haastamisesta vaikeaa.

Vuoden 2011 vaalit olivat kuitenkin käännteentekevät, kun oppositio sai ensimmäistä kertaa asetettua vastaehdokkaista kaikissa vaalipiireissä ja hallitseva PAP sai historiallisen huonon tuloksen, vain 60,6% äänistä. Entiseltä siirtomaaisännältä perityn ”winner takes it all” –vaalisysteemin puitteissa puolue kuitenkin voitti useimpien vaalipiirien paikat ja säilytti 81/87:stä parlamenttipaikasta, eli reilusti enemmän kuin perustuslain muuttamiseen tarvittava kahden kolmasosan enemmistö vaatisi. Signaali oli kuitenkin selkeä: muutoksia on tehtävä ja kansaa on alettava kuunnella.

“What Asians value may not necessarily be what Americans or Europeans value. Westerners value the freedoms and liberties of the individual. As an Asian of Chinese cultural background, my values are for a government which is honest, effective and efficient.” 1991

Maan isä Lee Kuan Yew on yli 50 vuotta kestäneen ministerinuransa aikana jaksanut brittiläisestä koulutuksestaan huolimatta (tai sen takia) korostaa aasialaisten ja länsimaalaisten arvojen välillä vallitsevaa fundamentaalista eroa. Länsimaiden liberaalit arvot eivät Leen mukaan suoraan sovellu Aasian maihin ja itse asiassa hänen mukaansa ne ovat viemässä myös länsimaita itseään kohti rappion tietä ja heikentyvää kilpailukykyä. Vaikka Leen mukaan siirtymä

kohti suurempia yksilönvapauksia on pitkällä aikavälillä väistämätöntä myös Aasian maissa, ei kehitystä sovi hänen mukaansa keinotekoisesti hoputtua.

On turhaa spekuloida, vaihtuuko hallitusvalta Singaporessa 5, 10 vai 25 vuoden kuluttua - Japanissa kesti 54 vuotta, ennen kuin liberaalidemokraattisen puolueen yhtäjaksoinen hallituskausi saatiin katkaistua, mutta tämäkin vaati toista kymmentä vuotta kestäneen taloudellisen stagnaation kauden ja useita useiden ministereiden eroon johtaneita skandaaleja. Tärkeämpää on kysyä, oliko vuoden 2011 vaalitulos uuden ajan kansalaisaktivismin syntymää ja ensimmäinen voimannäyttö, jonka jälkeen ihmiset uskaltavat haastaa vallitsevia näkemyksiä ja ottaa kantaa. Vaikka PAP pystyikin menneisyydessä rajoittamaan ulkomaisen kirjallisuuden ja videomateriaalin maahantuontia, se on tehnyt tietoisesti valinnan olla ryhtymättä digitaalisen informaation portinvartijaksi kommunistisen Kiinan tapaan, mikä on osaltaan avannut kansalaisille täysin uusia informaation lähteitä ja avoimen keskustelun foorumeita.

Länsimaiseen hallitusvastuiden

“Länsimaiseen hallitusvastuiden sykliseen vaihteluun tottuneelle Aasian maiden poliittisen elämän suhteellista järkähtämättömyyttä voi olla vaikea käsittää...”

sykliseen vaihteluun tottuneelle Aasian maiden poliittisen elämän suhteellista järkähtämättömyyttä voi olla vaikea käsittää, mutta toisaalta poliittisten kulttuurien välisiä eroja ei ole syytä vähätellä. Itä-Aasian taloustiikerit ovat yksi toisensa jälkeen siirtyneet autoritarismista kohti suurempia poliittisia vapauksia ja on vaikea kuvitella, että positiivinen kehitys keskeytyisi nykyisissä rauhan oloissa. Kuten Taiwan ja Etelä-Korea ovat osoittaneet, koulutettu ja vauras keskiluokka ei tule pitkään hyväksymään tilannetta, jossa sen mielipidettä ei kuunnella eikä kunnioiteta. Vuosi 2011 jää varmasti historiaan Singaporen poliittisessa historiassa.

“I am encouraged also because I see more and more people write letters to the press and sign their real names. That’s a good sign, a good tendency. To run a democratic system, you must have democratic impulses in the people. There must be a cultural basis for that system. It’s not just having a constitution and saying,” Well, there you are, the system is democratic.” 1990

Kaikki lainaukset ovat Harry Lee Kuan Yewilta. Lähde: Lee Kuan Yew Watch <http://leewatch.info>

Lisää luettavaa aiheesta:

Jones, Eric (1994): Asia’s fate: a response to the Singapore School. National Interest, The, Spring issue

Yao, Souchou (2006): Singapore: The State and the Culture of Excess (Asia’s Transformations)

2011 vaaleista: http://www.airconditionednation.com/home/Elections_2011/Elections_2011.html

ENDORFFIINI- PÄIVÄKIRJAT

SALIHARJOITTELUN LYHYT OPPIMÄÄRÄ

Teksti: Jarno Knuutila

Lisääntynyt kiinnostus niin erilaisiin ruokavalio- kuin harjoittelutrendeihinkin on ollut lähiaikoina huomattavaa. Karppaus on löytänyt tiensä sanakirjaan ja yhä useammalla, muun muassa allekirjoittaneella, nurkissa pyörii kahvakuula jos toinenkin. Monet aloittelijat ovat kuitenkin innostuksesta huolimatta täysin hukassa perusasioiden kanssa, ja juuri tästä syystä päätin

kirjoittaa kyseisen jutun. Varsinainen alan asiantuntija en ole, mutta uskon noin kahdeksan vuoden saliharjoittelutaustan ja huikean Sklubin liikuntavastaavana saamani kokemuksen riittävän perusasioiden käsittelyyn.

Ensimmäisenä käyn läpi yksinkertaisen, aloittelijalle sopivan harjoitusohjelman. Ohjelma ei sisällä kahvakuulia, funktionaalisia laji-

harjoitteita, snorkkeleita tai muuta vastaavaa hifistelyä, vaan keskittyä yksinkertaisiin, toimiviin ja raskaisiin perusliikkeisiin. Esittelyssä oleva ohjelma on itsensä Kalifornian entisen kuvernöörin, **Arnold Schwarzeneggerin**, villeinä kehonrakennusvuosinaan suunnittelema, pääosin vapailla painoilla tehtävä kokonaisuus. Kyseinen tuotos kantaa nimeä Arnolds Golden Six, eli suomalaisittain siis Arnoldin kultainen kuusikko.

Ohjelma on yksijakoinen, millä tarkoitetaan, että kaikki lihasryhmät käydään läpi kerralla ja kyseisessä systeemissä tämä toistetaan kolme kertaa viikossa, mutta ei peräkkäisinä päivinä. Treenipäivinä toimivat hyvin esimerkiksi ma, ke ja pe, jolloin viikonloppu jää täysin vapaaksi.

Harjoitusohjelma:

1. Takakyykky 4x10

Laskeudu aina niin alas, että reitesivät ovat vaakatasossa lattiaa kohden. Liike on tarvittaessa mahdollista korvata jalkaprässillä.

2. Penkkipunnerrus 3x10

Pyri ottamaan leveähkö ote tangosta, liian kapea ote tekee liikkeestä raskaamman ja siirtää rasituksen enemmän ojentajille.

3. Leuanveto 3xMAX

Tee niin monta toistoa kuin pystyt. Otteiden vaihtelu kannattaa, tee siis esim. yksi sarja leveällä otteella, yksi vastaotteella ja yksi kapealla otteella.

4. Niskan takaa punnerrus 4x10

Käytä leveää otetta. Peukalot noin 15 senttiä olkapäiden ulkopuolella per puoli. Älä yritä tehdä liikettä

liian raskailla painoilla, vaan keskity enemmän puhtaaseen suoritukseen. Kyseinen liike saattaa rasittaa joillain ikävästi niveliä, joten jos tuntuu pahalta vaihda se edestä tehtävään varianttiin.

5. Hauiskääntö tangolla 3x10

Tee liike kontrolloidusti, tanko nopeasti ylös ja hitaasti alas.

6. Vatsalihakset 3-4x20-MAX

Vatsaliikettä kannattaa vaihdella silloin tällöin.

Ennen varsinaista treeniä on syytä lämmitellä huolellisesti. Kannattaa siis esimerkiksi kuluttaa noin 10 minuuttia juoksumatolla tai kuntopyörällä ja tehdä muutama kevyt lämmittelysarja ennen jokaista liikettä. Pidä sarjojen välillä taukoa noin kaksi minuuttia.

Treenaaminen kannattaa aloittaa varovaisesti, pyrkien tekemään kaikki liikkeet oikein ja puhtaasti ennen raskaisiin painoihin siirtymistä. Tämä on erityisen tärkeää takakyykyssä. Kyseisessä liikkeessä huono tekniikka ja raskaat painot rikkovat hyvin helposti alaselän. Erityisesti ohjelmaa aloiteltaessa onkin suositeltavaa pyytää kokenempaa salilla kävijää näyttämään oikeat suoritustekniikat, mutta tekniikoita on luonnollisesti mahdollista opiskella myös netissä (Youtube.com, ExRx.net). Myönnän, että vapailla painoilla tehtävät perusliikkeet ovat huomattavasti erilaisissa laitteissa tehtyjä vastineitaan haastavampia ja raskaampia, mutta ovat ne myös huomattavasti tehokkaampia. Toisin kuin laitteilla, vapailla painoilla tehtävissä liikkeissä kehittyvät täysin vapaan liikeradan ansiosta myös useat pienet tukilihakset sekä koordinaatiokyky.

”Rocky-tyylinen kananmunapirtelö-aamupala ei ole tarpeen, vaan perusidean sisällyttäminen arkeen on riittävää.”

Tekniikoiden ja ohjelman ollessa hyvin hallussa kannattaa siirtyä raskaisiin painoihin, vaikka lihasten kasvattaminen ei olisi-kaan tavoitteena. Lihakset eivät kasva räjähdysmäisesti muuttaman salikerran jälkeen eikä liian kevyillä painoilla heiluminen ei hyödytä ketään. Sopivan raskaat painot taas tuottavat tuloksia, oli tavoitteena sitten lihaskasvu, voiman lisääminen tai vaikkapa painonpudotus. Sarjapaino on sopiva silloin, kun sarjan viimeisen toiston jälkeen olisi mahdollista saada vielä 1-3 toistoa lisää. Tosin satunnaisesti rasiudesta voi lisätä viemällä sarjat aivan loppuun. Kultainen kuusikko sopii mainiosti aloittelijoille ja sitä kannattaa seurata noin 2-3 kuukautta, mutta tämän jälkeen on treeniohjelman vaihto suositeltavaa. Kuusikko on ohjelmana hyvin yksinkertainen ja sen heikkoutena mainittakoon, ettei se sisällä omia liikkeitä kaikille lihasryhmille. Muutaman kuukauden jälkeen on siis syytä lisätä omat liikkeet esimerkiksi ojentajille, takareisille ja pohkeille.

Ruoka & lepo

Ruokavalio on ongelmista ylivoimaisesti se suurin. Alussa kehitystä toki tulee hyvää tahtia vaikka ei ruokapuoleen juuri huomiota kiinnittäisikään. Pidemmällä

aikavälillä kehitys ei kuitenkaan ole mahdollista ilman järkevää ruokavaliota. Tästä huolimatta Rocky-tyylinen kananmunapirtelö-aamupala ei ole tarpeen, vaan perusidean sisällyttäminen arkeen on riittävää. Ateriat tulisi jakaa säännöllisesti pitkin päivää ja varmistaa, että jokaisella aterialla olisi riittävästi proteiinia, hiilihydraatteja ja rasvaa jotta kehon on mahdollista palautua treeneissä aiheutuneesta räsityksestä. Illalla hiilihydraatteja kannattaa vähentää kulutuksen ollessa pienempi. Painonpudotuksen ollessa tavoitteena kalorimääriä tulee luonnollisesti vähentää, mutta on silti tärkeää varmistaa riittävä palautuminen säännöllisellä ruokailulla. Lisäksi vähäinen syöminen hidastaa aineenvaihduntaa ja painon putoamista, joten on suositeltavaa pitää ns. ”cheattipäivä” kerran 1-2 viikossa. Tällä tarkoitetaan päivää, jolloin saa syödä vapaasti

ilman suurempaa murehtimista kalorimääristä tai makroravinnepitoisuudesta. Mättöpäivä. Tarkoituksena ei kuitenkaan ole juoda 1,5l colaa, syödä säkki karkkia, litra jäätelöä, Arezzon pannupizza ja lähteä keitolle. Tosin näin olen itse tehnyt useasti, enkä voi väittää katuvani sitä.

Ravintolisät ovat helppo tapa lisätä tärkeiden ravintoaineiden saantia, mutta eivät varsinkaan aloittelijalle mitenkään välttämättömiä. Kaikki tarpeellinen on saatavilla tasapainoisesta ruokavaliosta. Jos kuitenkin aikataulu on kiireinen tai luonne on muuten vain villi ja kokeilunhaluinen, suosituksina mainittakoon monivitamiinit ja palautusjuoma.

Ruokavalion lisäksi myös lepo on tärkeä osa palautumista. Ei siis ole suositeltavaa heti alkuun treenata joka päivä, vaan esimerkiksi kolme

kertaa viikossa (ei peräkkäisinä päivinä) on riittävää. Toki halutessaan väleihin voi lisätä kevyitä, palautumista edistäviä harjoitteita, kuten kevyitä lenkkejä, venyttelyjä yms.

Lopuksi vielä yhteenvetona pääkohdat: Aloita saliharjoittelu varovaisesti ja siirry raskaampiin painoihin vasta suoritustekniikan ollessa kohdillaan. Toista ohjelmaa kolme kertaa viikossa, mutta muista myös syödä hyvin ja säännöllisesti, riittävää lepoa tietenkään unohtamatta. Jatka annettua ohjelmaa kahdesta kolmeen kuukautta, minkä jälkeen voit alkaa rakentaa itsellesi ja omiin tavoitteisiisi sopivaa treeniohjelmaa. Ohjeita treeniohjelman rakentamiseen löytyy runsaasti Internetin syövereistä sekä innokkaimmat löytävät myös aiheesta runsaasti laadukasta kirjallisuutta.

YLIOPISTONMÄEN KIRJAKAUPPA

Yliopistonmäen kirjakaupasta kaikki tarpeellinen opiskeluun

- ✍ Kurssikirjat
- ✍ Luentomateriaalit
- ✍ Yliopistotuotteet
- ✍ Yliopiston julkaisut
- ✍ Opiskeluvälineet
- ✍ Toimistotarvikkeet
- ✍ Posti- ja kopiopalvelut
- ✍ Haalarituotteet, makeiset, virvoitusjuomat ja kahvi

ma-to 8.45–16.00, pe 8.45–15
Luonnontieteiden talo 1, ala-aula
www.maenkirjakauppa.fi

WWW.THEMONKEY.FI
AURAKATU 3
AVOINNA KE-LA 22-04

APINA JÄRKKÄÄ
TURUN VILLEIMMÄT
BILEET!!!

PIKAOPAS MEKSIKOSTA

Teksti: Katariina Hava

**Kun lähdet Meksikoon,
pakkaa rinkkaan mukaasi:**

- Rahavyö
- Kopio passista
- Adapteri
- Malaria-lääkkeet (Malariaa vain Oaxacan alueella)
- Lonely Planet (korvaamaton apu)
- Hytysverkko yöksi Malaria-alueelle mennessä (hostelleista voi myös kysellä verkkoja lainaksi)
- Korvatulpat + unimaski
- Taskulamppu
- Käsidesi
- Aurinkorasvaa (+50!)
- Havaianasit
- Vaatteita jotka voit jättää Meksikoon rinkan täytyessä kaikella siistillä tavaramalla jota ostat Meksikosta

Hyödyllistä tietoa Meksikoon matkustavalle:

1) Bussilla matkustaminen Meksikossa on helppoa, edullista ja äärimmäisen mukavaa vaikka etäisyydet kaupunkien välillä ovatkin pitkiä (yöbussit ovat suosittuja pitkillä välimatkoilla). Bussit kannattaa varata päivää ennen matkustamista. Isoilla bussiasemilla on turvatarkastus, joten paikalla kannattaa olla ajoissa. Busseissa pyörii amerikkalaisia B-luokan komedioita joista monet ovat valitettavasti dubattuja.

2) Ilman espanjan kielen taitoa Meksikossa matkustaminen on hyvin haastavaa. Itse kohtasimme kolmen viikon aikana vain kourallisen englantia puhuvia meksikolaisia.

3) Vaihtoraha on hyvin harvassa (etenkin takseissa ja pienissä kaupoissa); pidä mukanasasi aina pikkuhiluja ja kolikoita.

4) Hintataso Meksikossa on alhainen etenkin Mexico cityn ulkopuolella (esim. 0,5 Coca-Cola pullo kioskista 50 senttiä, Corona baarista 1,2€, ravintolaruoka 3-5€). Tinkiminen on yleistä etenkin markkinoilla ja kuuluu paikalliseen tapaan. Matkan loppuvaiheessa huomaa tinkivänsä 1,5 euroa maksavista tavaroista hintaa alemmas.

5) Länsimaalaisuus merkitsee monelle meksikolaiselle rahaa; riskien minimoimiseksi kalliit merkkivaatteet ja laukut on syytä jättää kotiin. Vaalean naisen on myös parempi pitää muotonsa piilossa.. (mottomme matkalla: ”Mitä röntömmät hippivaatteet, sen parempi.”)

6) Taksilla kulkeminen on halpaa ja turvallista, matkan hinta on kui-

tenkin hyvä sopia ennen taksiin istumista (Mexico cityn taksien ikkunoista kannattaa tarkistaa kuskin virallinen ajosertifikaatti). Noin 5-15 minuutin taksimatka maksaa alle 2 euroa.

7) Yleisesti ottaen meksikolaiset ovat ystävällisiä ja avuliaita, älä pelkää kysyä apua!

8) Meksikon katukuvassa näkyy todella paljon erilaisia vartijoita ja poliiseja, mutta tavallisen turistin tallustaminen ei heitä kiinnosta. Poliiseilla on aseina jättimäiset konekiväärit ja joidenkin univormuun kuuluu kasvojen kokonaisvaltainen peittäminen mustalla kankaalla. Tällainen pelon lietsominen on maassa yleistä, mutta poliiseja on turha pelätä vaikka he hurjilta näyttävätkin.

9) Älä hämmenny jos matkustaesasi pitkän matkan bussilla bussiin nousee virkamies joka kuvaa videokameralla kaikki matkustajat. Tämä kuulostaa oudommalta kuin se todellisuudessa on, mutta se on vain osa heidän kontrollijärjestelmäänsä johon tottuu Meksikossa ollessa jo muutamassa päivässä.

10) Meksiko sijaitsee korkealla merenpinnan yläpuolella, joten ensimmäiset päivät saattavat olla raskaita hapenpuutteen vuoksi ja hengästymisen tunne saattaa tulla tavallista nopeammin.

Julian Santana Barreran nukkesaari

Monte Alban muinainen laakso temppeleineen

Suosittelten lämpimästi seuraavia kohteita:

1) Teotihuacan (The city of gods):

Täältä löytyvät Meksikon kuuluisimmat temppelit. Kaupunki sijaitsee n.40 km Mexico cityn keskustasta ja matkoja alueelle myydään esimerkiksi useimmissa hostelleissa. Paikalle voi myös ottaa julkisen bussin. Parhaimman kokemuksen saa, kun kiipeää suurimman temppelin (The Temple of the Sun) huipulle ihailemaan maisemia. Alueelle ei kannata mennä polttavimman auringon paahtamassa, sillä aavikossa varjot ovat harvassa. Huom. Havaianasit eivät ole ideaalit kiipeämiskalkineet.

2) Xochimilco canals:

Mexico cityn alueella sijaitsevassa kaupungissa voi kokea upean kanaaliajelun ja päästä vierailemaan Julian Santana Barreran saarelle, jossa saaren omistaja, siellä asuva Julian on ripustanut kanaaleista löytyneitä nukken osia saarensa puihin ja keppien päihin. Santana Barrera alkoi kerätä nukken osia kanaaleista löydettyään kanaalista kuolleen tytön. Hän uskoo että nukken osien kerääminen suojelee häntä pahoilta hengiltä ja pitää kuolleen tytön hengen rauhassa. Santana Barrera kertoo itse tarinastaan ja nukeistaan jos saarelle

pääsee käymään. Kanaalimatalla päivällinen tarjoillaan toisesta gondolista toiseen ja kanaalit ovat täynnä mariachi-bändejä jotka ajelehtivat kanaaleissa. Näky on harvinaisen hupaisa.

3) Puerto Escondido:

Rantakaupunki Meksikon etelärannikolla. Kaupunki on tunnettu pitkistä hiekkarannoistaan ja rennosti tunnelmastaan. Tyypillinen päivä Puerto Escondidossa pitää sisällään surffaamista, riippumattoja ja reggaeta. Kaupunki on erittäin suosittu surffareiden ja reppureissaajien keskuudessa. Luomuruoka ja ekologisuus ovat nostamassa Puerto Escondidossa päätään, mutta hintataso on silti hyvin edullinen. Hostellien hinnat pyörivät hiljaisempina sesonkeina 5 euron tienoilla. Puerto Escondidoon matkatessa suosittelun päiväbussia vaikka matka onkin joka suunnasta sinne tullessa pitkä. Vuoristomaisema on tällä Meksikon alueella niin käsittämättömän upeaa katseltavaa että sen ohi ei kannata nukkua.

4) San Cristobal de las Casas:

Trooppisten sademetsien alueella sijaitseva käsittämättömän idyllinen kaupunki täynnä musiikkia, käsitöitä, luomuruokaa ja latinalaistunnelmaa. Kaupungissa

poliittinen suuntautuminen on vahvasti vasemmalla. Monissa kaupoissa myydään sissiliikettä tukevia tavaroita ja monissa kahviloissa on julisteita ja maalauksia jotka kuvaavat alueen poliittista tilannetta. Kantaväestöstä suuri osa kannattaa paikallista sissiliikettä, joka haluaa tukea osavaltion köyhää alkuperäiskansaa joka elää kaupungin ulkopuolella pienissä vuoristokylissä. Kaupungin rajoja ylittäessä, bussiin saattaa nousta muutama poliisi tarkistamaan onko kaikki kunnossa. Tätä ei kuitenkaan kannata pelästyä.

5) Oaxaca:

Oaxacan kaupunki on täynnä mielettämiä ruokapaikkoja ja kahviloita (kokeile erityisesti Café Nuevo Mundoa). Kaupungissa on lisäksi paljon taidetta niin kaduilla kuin gallerioissa. Parhaimman tunnelman tarjoaa Oaxacan kaupungin keskusaukio, Zocalo, jonka ympärillä on useita ravintoloita ja kahviloita joissa aikaa kuluu helposti useita tunteja kaupungin elämää katsellessa. Historiaakin on kaupungilla tarjota; kaupungin lähellä sijaitsee Monte Albanin upea muinainen laakso, jossa pääsee ihailemaan atsteekkien vanhoja rakennelmia.

Oaxaca

Puerto Escondido

TÄYTÄ RISTIKKO, NIIN TIEDÄT MITÄ TEHDÄ

maantiedettä
kotimaaksi

kansainvälistä
sosiologiaa

Marcel
määritteli

ohjaaja
kapitalistinen käsky

Rollon
markkinoilla

					↙			
			presidentin tytär					kvanttitut- kimuksessa tärkeitä
				 teot				
	taika Potterissa					 avustaja		
tauti		 Yongshu						
			sotakirja 					
teon sana			"älä kerro äidille" baari Roballa					
äänekäs r&b-levy Barbadokselta				 pakina-Mattsson				
		osata						
						ibid		

teon
sana

äänekäs
r&b-levy
Barbadokselta

www.sosiologia.fi

OUTPUT

5

INDEKSIN SANAPILVI

Teksti: Ilmari Ahonen & Tommi Kauko

Tässä OUTPUTin numerossa havainnollistetaan Indeksi-lehdessä vuosien varrella käytettyä sanastoa niin sanotun sanapilven avulla, jossa sanojen koko kuvastaa niiden yleisyyttä lehdissä.

Aineisto kerättiin kaikista Indexin nettisivujen arkistossa olevista lehdistä aina vuodesta 2002 alkaen. Yhteensä julkaisuja oli käytettävissä 31 kappaletta. pdf-muodossa tallennetuista lehdistä on helppo kopioida kaikki esiintyvä teksti tiedostoihin, joista käsin niitä päästään käsittelemään ohjelmallisesti. Tekstin joukosta on poistettu kielessä tyypillisesti usein esiintyviä sanoja kuten pronomineja,

konjunktioita ja lyhenteitä, jotta mielenkiintoisimmat sanat nousisivat esiin.

Kuvassa suurimmalla fontilla painettu sana "voi" esiintyi yhteensä 664 kertaa eli keskimäärin noin 21 kertaa yhdessä lehdessä. Pienimmällä printillä kuvatut sanat esiintyvät yhteensä 62 kertaa eli keskimäärin kaksi kertaa yhtä lehteä kohti. Pilvessä esiintyy myös odotetusti lukuisia entisten ja nykyisten Index-aktiivien nimiä ja ainejärjestöjä, mutta jätämme löytämisen ilon lukijoille.

Hyvää tulevaa vappua toivottaen
OUTPUTin toimitus,

indexin
kuitenkin
mitään aikana mielestäni
tervetuloa
aina
vuosi mennä tullut
voivat
hetimitulla
tiedekunnan
toimintaa ainakaan
erityisesti enemmän vielä aivan yhdessä
näyttää hyvä oikein jälkeen opiskelijoihin
turku olemassa päätoimittaja
suuri tapahtumia kuinka asioita suomessa
ainejärjestöjen kotoisin mahdollisuus syksyllä yliopisto maailman asiat mahdollisimman työtä yhteensä
laitoksen siellä saa ennen juuri vuoden paljon edelleen jälleen
antaa vuotta hallitus tietenkäin olemassa
hyvää välillä toinen lähinnä ennen vastaksi opiskelijoille hieman muiden
oma tyyn pois tarjoaa opiskelu löytää eriki eri tuli opiskelija tule lähes filosofian
tyyheessä uusien mikäli kertaa the elämän tulee todella uusia uuden
kerran vaiheessa asioista syksyn kaiken osa opiskelijat tekee tosini kaksikoko
kuuluu pklubi kuitenkin myötä yliopiston voit jää erittäin tällä poliittisen taällä vähän saada
suurin mukana opiskelijoiden varmastivoisi kyllä indeksitaas
olevan muuta toimijensimmäisen asti sosiologian publicumin tietysti lopulta asia lauri miten
toimii kovin uutta kautta hyvin lehden muista toimintaan tahansa löytyy
uusi järjestää haluaa muodossa turun ihmisiä maiju
silloin kaikkien tiedä hallituksen opiskelijan ihmisten omaa
lisäksi ihminen samalla kaikki mahdollista kaikille työ pitäisi vuonna
kannalta muuten vastaan lisää pitää oman historian aikaa
dialectica turussa suoraan uudet toiminnan kukaan ajan tulisi
usein onko suomen aika opintojen
index teksti yliopistossa puheenjohtaja varsin
kannattaa onkin jokainen voi vaikuttaa tavalla

MONINAINEN RAKKAUS JA SEKSUAALISUUS

Teksti: Jukka Väisänen

”Pakollinen muut-
tiin työntäminen
satuttaa jokaista,
joka siihen ei auto-
maattisesti mahdu”

Yhteiskunnassamme on olemassa vahva heteronormatiivisuus, jonka mukaan yksi kumppani täytyy olla olemassa. Näkemyksen mukaan kumppanin täytyy olla vastakkaista sukupuolta. Heteronormatiivisuuden mukaan muuten henkilö on homo tai jotakin vähintäänkin sairasta. Mustavalkoinen näkemys on kuitenkin ahdistava monille niistä, jotka eivät kuulu sataprosenttisiin homoihin tai heteroihin.

Queertutkimuksellisesta näkökulmasta moni, ellei jopa jokainen, osoittaa jonkinlaisia homomaisia piirteitä. Se riittää, että on halannut jotakuta oman sukupuolen edustajaa. Toisaalta, joku saattaa pitää rajana seksuaalista vetovoimaa. Sen toteaminen toki vaihtelee. Tuskinpa kovinkaan moni sanoo kaverilleen tuntevansa eroottista värinää, vaan todennäköisemmin asia pysyy omana tietona. Mieluummin moni antaa

asian olla tai sanoo jotakin muuta positiivista kaverille.

Tämän äskeisen ajatuksen perusteella ei kuitenkaan tule mieltä, että positiiviset asiat ja niiden toteaminen olisivat symboloimassa seksuaalista halua aina. Toista ihmistä voi rakastaa monella tavalla. Platoninen rakkaus on ehkä parasta monessa tapauksessa. Tuskinpa kukaan pahastuu siitä, jos saa pyyteetöntä arvostusta ja välittämistä. Arvostus voi näkyä monella tavalla, kuten humalaisen kaverin huolehtimisena tai vaikka illanviettoon pyytämisenä. Aito välittäminen on kuitenkin yhden lajin rakkautta. Joillakin se voi olla seksuaalista, toisilla platonista ja muilla enemmän tai vähemmän sekoittunutta. Mielihyväähän rakkaus tuottaa lajista riippumatta.

Seksuaalisuus ja rakkaus ovat lähellä toisiaan. Toisin kuin joku voisi luulla, on olemassa rakkautta ilman seksuaalisuutta. Koira on kiva silitellä, mutta mitään seksuaalista ei pidäkään tuntea, koska koira ja ihminen ovat kuitenkin eri tasoilla. Liberaaliudella on olta-va rajansa tässä asiassa, eikä sitä tarvitse edes perustella. Ja toisaalta, jotkut kykenevät harrastamaan tunteettomasti seksiä tuntemattoman kanssa.

On tärkeää, että ymmärrämme biseksuaalisuuden ja bihenkisyyden olevan tärkeitä yhteiskunnan kannalta. Se, että saa koskettaa oman sukupuolen edustajaa esimerkiksi halaamalla, avaa monen ihmisen elämän uudella tavalla. Se ei ole häpeä. Biseksuaalisuuden, bi-uteliaisuuden tai bihenkisyyden hyväksyminen kuitenkin on helppo sanoa muille, mutta ihmiselle itselleen se saattaa olla kovempi pala. Miesten maailmassa se ei ole niin helppoa todeta haluavansa miesten välistä fyysistä koko-

naisvaltaista kosketusta. Naisten maailmassa se voi olla hyvinkin sama, vaikka naisia pidetäänkin suvaitsevaisina yleensä ottaen.

Moni heteroelämää viettävä haaveilee kuitenkin jollakin tasolla homomaisemmista kontakteista. Siinä ei ole mitään väärää, kunhan se rakas heterokumppani, tai mikä onkaan, tietää haluista. Jos ei tiedä, on syy kertoa. Ja jos tiedon tultua julki kävisi niin, että kumppani lähtee, on hän menettämisen arvoinen, sillä hän on ihastunut mielikuvaan henkilöstä, eikä henkilöön.

Bi-ihmiset saavat usein kuraa päällensä. Usein kuulee väitteen, että bi on oikeasti homo, joka kieltää totuuden. Ehkä näin on joissakin tapauksissa, mutta moni bi loukkaantuu tästä, koska sukupuoli ei ole merkitystä rakkauden suhteen. Moni bi on suuntautunut jompaankumpaan sukupuoleen ensisijaisesti, mutta jotkut tahtoisivat kontaktia polyamoriseen tapaan molempiin sukupuoliin. Tuskinpa kuitenkaan kukaan valitsee tarkoituksella moninaista suuntautumista, sillä se tuottaa kuitenkin aina epävarmuutta itselle ja myös muille. Kuitenkin biseksuaalisuus ja sen variaatiot ovat elämän rikkauksia, vaikkakin ne tuottavat kyyneliä ja monia muita tuskaisia hetkiä.

Usein kaiken varjoon jäävät aseksuaalit tai aseksuaalisoidut ihmiset. Joillekin ihmisille moinen on olennainen osa elämää. Moni tosin pitää aseksuaaleja ja biseksuaaleja satuolentoina, vaikka suunta tai sen puute on totisinta totta. Pakollinen muottiin työntäminen satuttaa jokaista, joka siihen ei automaattisesti mahdu. Valinnanvapaus tulisi suoda jokaiselle, joskin riskin ottaminen välillä kannattaa.

Aseksuaaleja pidetään usein tunteettomina pakastimina, joita ei kiinnosta minkäänlainen sosiaalinen elämä. Tämä pitää paikkansa vain harvoissa tapauksissa, sillä moni aseksuaali tuntee olevansa romanttinen ihminen, jolla on parisuhdetarve kuten muillakin. Romanttisuuden kohde vaihtelee yksilöittäin, jotkut ovat biromanttisia ja toiset jotakin muuta. Aseksuaali kykenee usein harrastamaan seksiä tai jopa nauttimaan siitä, vaikkei aktiivisesti sitä tahtoisikaan. Sama koskee monen heteromiehen homokokeilua, joka ilmiönä on tabu, vaikkakin olemassa oleva.

Aseksualisoidut ihmiset ovat esimerkiksi vammaisia, joiden seksuaalisuuden olemassaolon usein moni haluaa kieltää. Se on surullista, sillä monesti moni vammaisen alkaa elää näiden oletusten vuoksi aseksuaalista elämää. Se turhauttaa ja heikentää ihmisen motivaatiota elämää kohtaan.

Antaa jokaisen olla oma itsensä, vaikkei itsen toteuttaminen aina niin helppoa ole. Kun toinen haluaa seksiä ja toinen vain hellyyttä ja läheisyyttä, joutuu toinen tai molemmat pettymään. Samankaltainen tilanne on, jos suhteen toinen osapuoli tahtoo mukaan kolmannen pyörän. Asioista kuitenkin kannattaa puhua hienovaraisesti. Hyvän keskustelun kautta voi nimittäin oppia seksistä ja seksuaalisuudesta.

Kirjoittaja on monet elämän tyrskyt läpikäynyt keski-ikää vahvasti lähestyvä henkilö, joka rakastaa halaamista molempien sukupuolien kanssa.

TULEVAISUUDEN- TUTKIMUS

*Niin kotoisana kuin ylvään tiedekuntamme kurssitarjonta meille yhteiskuntatieteilijöille näyt-
täytyykin, joskus pääsee unohtumaan, että myös muualla kampuksella on elämää, visioita ja
potentiaalisia sivuaineita. Yhteiskuntatieteilijä vieraalla maalla-juttusarja luo katsauksen Pub-
licumin ja Educariumin seinien sisäpuolella hieman vähemmälle huomiolle jääneisiin tieteen-
aloihin valottaen sekä yhteiskuntatieteiden opiskelijoiden, että käsiteltävän oppiaineen henkilö-
kunnan näkökulmaa aiheeseen.*

Yliopistonmäen pimeällä puolella

Teksti: Pyry Kantanen

Alkuvuodesta 2012 sähköpostiini oli saapunut hauskalta kuulostavan kurssin mainos: Tulevaisuudentutkimuksen tieteelliset menetelmät. Tulevaisuudentutkimus? Tiede? Luonnollisesti mieleen tulivat ensimmäisenä teenlehdet, kristallipallot ja raviurheilu, mutta pakkohan tämä oli koettava ja näinpä ilmoittauin läpällä ja kännissä kurssille samaan aikaan muutaman kaverini kanssa erään sunnuntaibrunssin jälkimainin-geissa.

Ensimmäinen luento oli hienoinen kulttuurishokki. Ensinnäkään luento ei ollut oikeasti luento vaan ryhmätyökerta, luennoitsijaa kutsuttiin opettajatuutoriksi ja kanssaopiskelijat tuntuivat olevan keskimäärin 20 vuotta minua vanhempia. Monitieteisyyttä jaksettiin korostaa alusta alkaen, mikä tuntui hieman hassulta. Taisin olin ainoa, jolla ei ollut pääaineoikeutta humanistisessa tiedekunnassa. Alkukantaiset ”taistele tai pakene”-vaistot heräsivät viimeistään ensimmäistä ryhmätyötä aloitellessa ja mietin vakavasti, tulisinko enää

koskaan käymään näissä bileissä.

Alkujärkytyksen hälvennyttyä ja adrenaliinipiikin laskeuduttua touhu alkoi sittenkin vaikuttaa mielekkäältä. Koko homman tärkein pointti pähkinänkuoressa on, että tulevaisuutta ei pystytä ennustamaan, että ei ole olemassa yhtä ainutta tulevaisuutta eli tulevaisuus ei ole ennalta määrätty ja näin ollen meillä jokaisella on mahdollisuus vaikuttaa nykyhetkessä tekemillämme valinnoilla tulevaisuuteemme - tai oikeastaan siihen, minkä ”tulevaisuuspolun” valitsemme kaikista mahdollisista poluista. Vaikka tietysti on niin, että joillakin yksilöillä on paremmat edellytykset vaikuttaa meidän kaikkien tulevaisuuteen kuin toisilla ja muun väittäminen on naiivia kettutyttöidealismia, niin arkipäivän nihilismiin ja väistäjämyyden tunteeseen turtuneena näinkin yksinkertaiset perusasiat tuntuivat raikkailta. Huvitti, että minun piti ilmoitautua erilliselle kurssille tämän oivaltaakseni.

”...pelkästään erilaisen tulevaisuuskuvi-
en hahmottaminen
muuttaa käsitystäm-
me myös nykyisyy-
destä...”

Kurssin merkittävin anti oli, kuten sen nimestäkin voi päätellä, erilaisten systeemien (valtiot, yritykset, yhdistykset) tulevaisuuspolkujen eli skenaarioiden määrittely eri menetelmillä. Yhteiskuntatieteilijälle tutut ja turvalliset tilastolliset menetelmät ja matemaattiset mallit jäivät melkein möpön asemaan, kun päälle vyörytettiin Delfoita, tulevaisuusverstasta ja

erilaisia tajunnanvirtatekniikkaa muistuttavia mielikuvitusajattelun strategioita - pelkkä trendiekstrapolaatio kun ei riitä silloin, kun pitäisi kyetä ennakoimaan jopa mielipuolisilta kuulostavia kehityskulkuja. Kukapa tietää, ehkä hyvin ajoitettu lootuskukkatekniikka tai perfect brainstorm olisi saanut Neville Chamberlainin ajattelemaan muitakin vaihtoehtoja kuin jatkuvaa rauhaa vuonna 1938 ja säästänyt hänen kasvosensa jälkipolvien silmissä. Hänen kannaltaan on tietysti ikävää, että tulevaisuudentutkimus on nuori ala ja monet menetelmät formalisoitiin kunnolla vasta toisen maailmansodan jälkeen.

Suomessa tulevaisuudentutkimuksen kuumien kärki tuntuu humanistien sijaan tulevan nimenomaan kauppatieteilijöiden piireistä, eikä ihme. Bisnesmaailmassa uudet ja tuoreet ideat voivat olla kirjaimellisesti kullannarvoisia ja tulevaisuudentutkimuksessakin käytetyt menetelmät voisivat olla omiaan niiden kehittelyyn. Tulevaisuuden ennakoinnin, tai vähintään mahdollisten tulevaisuuspolkujen tiedostamisen hyödyt ovat myös ilmeiset yrityksen pitkän aikavälin strategiaa muodostettaessa. Talouden ennustamista on usein kaikessa vaikeudessaan verrattu sään ennustamiseen, minkä toivoton kompleksisuus on selvää viimeistään siinä vaiheessa, kun taivaalta sataa rakeita vaikka säämies lupasi poutaa. Markkinoilla eri toimijat vain sattuvat olemaan molekyylien ja ilmavirtausten sijaan suhteellisen itsenäisiä yksilöitä, joiden toimet voivat olla shokkitilanteissa arvaamattomia. Kaaosteoria, eräs matematiikan osa-alue, on olennainen osa kompleksisten sistemien hahmottamisessa.

Rooman Klubin vuonna 1972 julkaisema Kasvun rajat – Limits

TULEVAISUUDEN- TUTKIMUS

to growth on eräs konkreettisimmista esimerkeistä siitä, kuinka pelkästään erilaisten tulevaisuuskuvien hahmottaminen muuttaa käsitystämme myös nykyisyydestä ja siitä, mitä voimme kenties tehdä ehkäistäksemme arvomaailmaamme ikäviltä kuulostavat skenaariot. Väestön määrä räjähtämässä käsiin? Käytä kondomia. Luonnonvarat loppumassa kesken? Kierrätä. Tämän hetken kenties polttavin aihe, ilmastonmuutos, on sekin epäilemättä tuottanut useita kymmeniä hyllymetrejä tutkimusta ilmastonmuutoksen mahdollisista sosiaalisista, taloudellisista, biologisista sekä poliittisista vaikutuksista.

Yksinkertainen ihminen saattaa ajatella kaihoisesti etelän rantoja, lämpöä ja palmupuita ajatellessaan ilmaston lämpenemisestä. Tulevaisuudentutkimuksen tieteelliset metodit käytyään hän osaisi ajatella ilmastonmuutoksesta sotia, nälänhätää ja peruuttamattomia vaurioita ekologisille systeemeille. Ihmisluonteeseen kuuluu olennaisena osana terve optimismi ja vaarojen häivyttäminen takalalle, mutta juuri siksi tarvitsemme työkaluja, joilla voimme edes jollakin tavalla valmistautua odottamattomaan ja saada parhaat mahdolliset työkalut tehdä oikeita päätöksiä.

Tulevaisuudentutkimusta voi opiskella!

Teksti: Jussi Lehtonen

Tulevaisuus kiinnostaa kaikkia mutta useimmat opiskelijat eivät tiedä, että tulevaisuudentutkimusta voi myös opiskella! Turun yliopistossa toimii Suomen ainoa ja maailmankin mittakaavassa hyvin merkittävä akateeminen tulevaisuuden tutkimuskeskus (perustettu 1992). Keskuksen yhteydessä toimii TVA, Tulevaisuudentutkimuksen VerkostoAkademia, joka on aloittanut toimintansa vuonna 1998. TVA:n kurssit suorittamalla tulevaisuudentutkimuksesta saa 25 opintopisteen opintokokonaisuuden.

Tulevaisuudentutkimus ei ole kristallipalloon tuijottamista eikä mutu-tuntuma-arvailua. Se on ala, jonka hyvin erilaisilla menetelmillä voidaan monipuolisesti selvittää vaihtoehtoisia tulevaisuuksia sekä polkuja, jotka niihin johtavat. On tärkeää huomata, että tulevaisuudentutkimus ei pyri selvittämään yhtä ainoaa ja oikeaa tulevaisuutta eli sellaista tulevaa olotilaa, joka täysin varmuudella tulee toteutumaan! Sen sijaan halutaan

ymmärtää monia erilaisia vaihtoehtoisia tulevaisuuksia, joista yksi saattaa ehkä joskus toteutua. Tulevaisuus ei siis ole ennalta määrätty ja siihen pystytään vaikuttamaan.

Yleinen harhaluulo lienee, että tulevaisuudentutkimusta opiskelevat vain matemaatikot ja atk-nörtit. Turun yliopiston kursseille osallistuu opiskelijoita lähes kaikista yliopiston tiedekunnista, erityisesti humanistisesta, yhteiskuntatieteellisestä ja matemaattis-luonnontieteellisestä tiedekunnasta. Opiskelijoiden ”ikä” ulottuu toisen vuoden opiskelijoista jatko-opiskelijoihin, painotuksen ollessa hieman vanhemmissa opiskelijoissa. Opiskelijoiden erilaiset taustat antavat esimerkiksi ryhmätöissä hedelmällisen lähtökohdan vivah-teikkaille keskusteluille ja monipuolisille näkökulmille.

Tulevaisuudentutkimus tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia oman HuK-tutkielman, gradun tai väitöskirjan työstämiseen. Samalla se vahvistaa tutkimuksen osallistumista yhteiskunnallisen keskusteluun. Voisi sanoa, että alalla kuin alalla on hyötyä siitä, että myös tutkimuskohteen tulevaisuudesta voidaan sanoa jotakin tieteellisesti argumentoiden. Samalla lienee itsestään selvää, että myös lähes

Tutu2-opintopakso (Tulevaisuudentutkimuksen perusteet) on verkkokurssi Moodlen välityksellä ja Tutu4 (Tulevaisuudentutkimuksen menetelmät käytännössä) opiskellaan avattarena virtuaalimaailma SecondLifessa. Tutu5-kurssi on vaihtuvateemainen opintopakso, jonka sisältöä voidaan tarpeen vaatiessa muokata hyvinkin yksilöllisesti opiskelijan tarpeiden mukaisesti. Kurssit suorittamalla tutustuu sekä tulevaisuudentutkimuksen tieteellisiin lähtökohtiin ja historiaan että sen monipuolisiin menetelmiin ja käyttömahdollisuuksiin.

Erialaisten tehtävien avulla tule-

vaisuudentutkimuksen opinnot perehdyttävät esimerkiksi skenaarioiden rakentamiseen mutta myös alan muutamia perusmenetelmiin. Näin opiskelijat oppivat käytännön harjoitusten kautta esimerkiksi menetelmätaitoja, joita voi sitten sellaisenaankin hyödyntää suoraan sekä omissa opinnäytteissä että tulevassa työelämässä.

Lisätietoja opinnoista:
Tulevaisuudentutkimuksen VerkostoAkatemian TVA:
<http://www.tvanet.fi/>

Lisätietoja Turun yliopiston tulevaisuuden tutkimuskeskuksesta:
<http://www.ffrc.utu.fi/>

kaikissa ammateissa on hyötyä siitä, että omaa tulevaisuusorientoituneen ajattelumallin ja kykenee hahmottamaan vaihtoehtoisia tulevaisuuksia.

TVA:n opintoja on tarjolla yhdeksässä suomalaisessa yliopistossa. Syksyllä käynnistyvä opintokokonaisuus koostuu viidestä 5 op:n opintopaksoista. Näistä Tutu1 Tulevaisuusajattelu ja skenaariotkurssi sekä Tutu3 Tulevaisuudentutkimuksen menetelmätkurssi ovat kontaktiopetusta, joka tarjotaan Turun yliopistossa.

**”Tulevaisuus ei
siis ole ennalta
määrätty ja siihen
pystytään vaikut-
tamaan”**

Jussi Lehtonen

Kansatieteen tohtorikoulutettava,
Turun yliopisto
Tulevaisuudentutkimuksen VerkostoAkatemian (TVA) johtokunnan jäsen Turun yliopiston edustajana sekä koulutusyhteyshenkilö Turun yliopistossa

JOS LEFFAAN
HALUAT MENNÄ
NYT...

FILM FESTIVAL
TAMPERE
2012

Teksti: Pihla Hänninen

Tampere Film Festival on vuodesta 1970 lähtien järjestetty lyhytelokuvafestivaali, joka on lajissaan Pohjoismaiden vanhin. Tänä vuonna festivaali järjestettiin 7.-11. maaliskuuta.

Festivaalilla näytettiin kotimaisia ja ulkomaisia lyhytelokuvia, joiden joukossa oli sekä uudempiä että vanhempia elokuvia. Festivaaliohjelmisto oli jaettu aiheittain ja teemoittain erilaisiin kilpailu- ja elokuvasarjoihin, joiden aiheet ja genret olivat hyvin vaihtelevia. Tapahtumien joukossa oli myös erillisiä näytöksiä ja erilaisia oheisfestivaalilubeja.

”Kun millekään turhalle ei ole ilmaisussa aikaa, on liikkumatilaa haettava syvyysuunnassa”

Maaliskuun alussa Turku alkoi käydä liian ahtaaksi ja hetkellinen maiseman vaihdos oli kerta-kaikkisen pakollinen. Freelance-elokuvajournalistin budjettini (tai mielikuvitukseni) ei valitettavasti edelleenkään venynyt aivan takavuosien gonzojournalistien reissujen tasoihin seikkailuihin, joten oli keksittävä jotain muuta. Pikainen hakukoneiden parissa vietetty hetki tyrkkäsi tietoisuuteeni vaihtoehdon nimeltä Tampereen lyhytelokuvajuhlat.

Lyhytelokuvat olivat minulle aivan uusi taiteenlaji. Pyörittelin päässäni ikäviä stereotyyppioita: tarkoitetaanko lyhytelokuvilla sellaisia elokuvia, joiden budjetti ja/tai idea ei olekaan kantanut maksimissaan vartin raapaisua pidemmälle? Ovatko lyhytelokuvat kokoilun elokuvien köyhän henkilön pikaruokaversioita? Vai ovatko ne kenties jotain aivan muuta? Voisiko lyhytelokuvilla olla jotain annettavaa juuri minulle? Minun oli otettava selvää.

Pähkäilyni päätteeksi päätin voittaa pelkoni ja sukeltaa Näsijärven ja Pyhäjärven sylissä lepäävään pirkanmaalaiseen helmeen uusien tunnelmien ja kulttuurikokemusten toivossa – eli lähteä Tampereen filkkareille.

Perjantai 9.3.

Lopunajan kuvia 1

Samoiltuani alkuillan Tampereella ravinnonmetsästyspuuhissa, lähdin loppuillasta hankkimaan hengen ravintoa elokuvateatteri Plevnaan. Ensimmäinen lippuni oli Lopunajan kuvia 1 -näytökseen, joka sisälsi maailmanloppuaiheisia lyhytelokuvia. Olen ehdottomasti onnettomien (maailman)loppujen kannalla, joten näytös oli must.

Elokvien maailmanloppuskenaariot olivat varsin moninaisia. Näytöksen avauselokuva, pohjoiskorealainen *The End of the World* -niminen road movie esitteli osuvasti lähestyvän maailmanlopun toivottomuuden aiheuttamia tunnereaktioita ja nihilismia ihmisissä. Englantilainen *Time is Running Out* oli puolestaan post-apokalyptisempi, surrealistinen ja likaisen ruskeasävyinen animaatio, jossa katsoja pakotettiin kohtaamaan kaikki mahdolliset kuolemansynnit matkalla Helvetin läpi. Bulgarian, raadollisesti ydinsäteilyn vaikutuksia perheen elämään kuvannut, karmiva 17-minuuttinen *Winterlong* (Pitkä talvi) taas oli traagisuudessaan ja kantaaottavuudessaan suoranaan läimäytys päin kasvoja. Myös ohjaaja **Timo Kalevi Puukon** säveltämä indust-

rial ambient -ääniraita tuki kerontaa siinä määrin loistavasti, että kylmät väreet tuntuivat elokuvaa katsoessa varpaissa asti. Myös näytöksen neljäsokuva, metaforinen ja persoonallisesti tehty, surullinen espanjalaisanimaatio *Birdboy* käsitteli ydinsäteilyn vaikutuksia. Saksalainen *Armadingen* taas oli lämminhenkinen ja koskettava kuvaus vanhasta pariskunnasta, joka lähentyy maailmanlopun kynnyksellä. Elokuvassa ehdottomasti parasta oli hupsun 60-70-luvun sisustuksen ja estetiikan lisäksi ilahduttavan pureva, älykäs huumori.

Lauantai 10.3.

Carte Blanche: Saara Cantell

Kunnon yöunien jälkeen lauantai-iltapäiväni lähti käyntiin Tullikamarilla, jossa oli vuorossa ohjaaja **Saara Cantellin** suosikeistaan kokoama kahdentoista lyhytelokuvan *Carte Blanche* -näytäntö.

Olin näytökseen todella tyytyväinen: kaikki elokuvat olivat laadukkaita, tyylikkäitä ja syvällisiä – ja osa jopa viihdyttäviä. Mieleeni jäivät erityisesti ruotsalaisen **Roy Anderssonin** pikimustan huumorin täyttämä, typeryttävä *Härlig är Jorden* (Maa on niin kaunis), saksalaisen **Veit Helmerin** katso-

jan ennakko-oletuksilla pelaileva, ihastuttavan reipas ja yllättävä *Surprise!*, puolalaisen **Roman Polanskin** älykäs poikkeavuuden kuvaus *Dwaj ludzie z szafa* (Kaksi miestä ja kaappi) ja englantilaisten **Stephen Scott-Haywardin** ja **Alex Kirklandin** yksinkertaisen hersyvä ja hyväntuulinen *Le Cheval 2.1*.

Lyhytelokuvan kaanon: Naisohjaajien maagisia näkyjä

Seuraava kohteeni oli Tanssiteatteri Hällässä esitettävä Lyhytelokuvan kaanon -näytös. En ehtinyt nähdä näytöksen ensimmäistä elokuvaa ollenkaan Carte Blanchen venymisen takia, toiseksi viimeinen elokuva oli pudotettu kokonaan pois, osassa näytöksen elokuvista oli ongelmia äänen kanssa ja yhden aikana joku takarivin uuno kehtasi vastata puhelimeensa ja rupatella mukavia jonkun kanssa, joten elokuvanautintoni ei ollut aivan täydellinen.

Mutta menkäämme takaisin asiaan: **Maya Derenin** ja **Alexander Hammidin** *Meshes of the Afternoon* (Iltapäivän paulat) oli mielenkiintoinen tuttavuus avantgarde-elokuvan saralla: unen logiikkaa seuraileva, uhkaava lyhytelokuva oli symbolisesti hyvin kylläinen ja miellyttävä kokemus. **Agnes Vardan** *L'Opera-Mouffe* oli lyhyt, hurmaavasti laulaen kerrottu aistillinen naiseusaiheinen dokumentti raskaana olevan naisen silmin kuvattuna. **Caroline Leafin** *The Street* (Katu) olisi voinut olla helpompi seurattava, jos elokuvan aikana ei olisi ollut jatkuvasti ääniongelmia – katselukokemus jäi jotenkin ontoksi, mutta animaatio oli viehättävää. Näytöksen viimeinen lyhytelokuva, **Alison Macleanin** *Kitchen sink* (Tiskipöytä), oli todennäköisesti koko festivaalin mieleenpainuvin katselukokemus: painajaismainen,

piinaava, eriskummallinen, hyvin häiritsevä, eroottisesti latautunut ja inspiroiva.

Lopunajan kuvia 2

Illalla Plevnassa kävin vielä Lopunajan kuvia 2 -näytöksessä. **J. Kareliuksen** *Kone 2010* oli hypnoottinen ja psykedeelinen **J.K. Ihalaisen** beat-tyyppisen hurruksellisen runon päälle puettu hurja, leikkaa ja liimaa -tyyppinen teknokulttuurin kritiikki. **Kari Yli-Annalan** *Oma elämä (pitkä huomina)* taas oli hämähä ja pelkistetty visuaalisesti hyvin paljon demoksen suuntaan kallellaan oleva kokeellinen migreenipilleri (migreeniä aiheuttavassa, ei parantavassa merkityksessä). Puolalaisen **Grzegorz Jonkajtsyn** *Arka* (Arkki) oli yllättävä ja visuaalisesti hieno, mutta ontto, post-apokalyptinen Lost-tyyppinen tarina. **Erik Rosenlundin** *Sudd* (Pyyhekumi) oli tyylikäs ja omaperäinen animaatiota ja kuvattua elokuvaa yhdistellyt tuttavuus, jossa ihmiskuntaa on kohdannut omituinen sairausepidemia, joka muuttaa kaiken paperiksi. **Andrew Cividinon** *We Ate the Children Last* (Söimme lapset viimeiseksi) oli ovela ja mukaansatempaava mockumentary-tyyppinen dystopiakuvaus, jossa leikiteltiin ihmisten ja eläinten suhteella: elokuvassa ihmisten sairautta alettiin hoitaa siirtämällä ihmiskehosi elimiä, mistä seurasi tietenkin katastrofi. Näytöksen päättänyt **Hugo Liljan** hieno *Återfödelsen* (Kuolleista heränneet) oli terävän satiirinen, kiinnostava, uskottava ja tyyli kauhuelementein maustettu lyhytdraama zombien hyötykäytöstä tulevaisuuden yhteiskunnassa.

Last Night on Earth -festariklubi

Viimeinen festarikokemukseni

oli Tampereen Klubilla järjestetty Last Night on Earth -festariklubi, jossa näytettiin **George Millerin** vuoden 1979 mainio, hauskoja queer-aineeksi sisältänyt dystopiatoimintatrilleri *Mad Max* ja vuoden 1984 kauhucifikomedia *Night of the Comet*, josta ainakin ensiksi mainittua voin lämpimästi suositella. Illan päätti oululaisen **Tuomas Henrikin Jeesuksen** **Kristuksen Bändin** riemukkaan energinen keikka, joka oli allekirjoittaneelle kuin c-vitamiinia ja kofeiinia suoraan suoneen. Tuli pompittua, voin sanoa.

Mitä jäi käteen?

Pizzeria Napolista saa hyvää pizaa. Runo on söpö kahvila. Café Siilinkarin miljöö on omituisen akvaariomainen. Cafe Gopalin kasvislounaan takia kannattaa lähteä käymään Tampereella. Kuparitalon Vohvelikahvilasta ei kannata tilata kasvisvohvelia, jos ei ole erityisen rakastunut hernemais-sipaprikaan. Valon chilikaakaolla pötkii yllättävän pitkälle (kyllä atsteekit tietää!).

And now for something completely different: käteen jäi taas kerran yksi hauska elokuvafestarikokemus! Itselleni festivaalin parasta antia olivat Timo Kalevi Puukon Winterlong, Roman Polanskin Kaksi miestä ja kaappi, Alison Macleanin Kitchen sink ja Hugo Liljan Återfödelsen. En päässyt katsomaan niin monta näytöstä kuin olisin halunnut, koska osa näytöksistä oli loppuunmyyty ja niissä oli myös osin päällekkäisyyksiä.

Saara Cantell tiivistää Carte Blanche -sarjansa johdannossa hyvin lyhytelokuvan olemuksen: ”Lyhytelokuva on taidemuotona niin armoton rajoitetun kestopa vuoksi. Kun millekään turhalle ei

ole ilmaisussa aikaa, on liikkumatailaa haettava syvyyssuunnassa. - - Runouden tavoin nämä elokuvat näyttävät yhden kirkkaasti valitun hetken kautta olennaisen kokonaisesta ihmiselämästä. - -” (Saara Cantell, Tampere 42nd International Film Festival 2012 -ohjelma- kirja, s. 126)

Kokoillan elokuvaan tottuneille lyhytelokuvafestivaali voi olla pi-

ristävää vaihtelua – ja hyvä osoitus siitä, ettei tasokkaan ja mieleenpainuvan elokuvan tarvitse välttämättä olla parituntinen.

Tampere Film Festival on helpposti lähestyttävä, monipuolinen elokuvafestivaali, joka sijaitsee turkulaisen näkökulmasta mukavasti lähikaupungissa. Suosittelen kokeilemaan!

Lähteet:

<http://www.tamperefilmfestival.fi/site/>

[http://www.tampere.fi/Tampere Film Festival 2012 -ohjelma- kirja](http://www.tampere.fi/Tampere%20Film%20Festival%202012-ohjelma-kirja) (Tampereen Offsetpainopalvelu Oy, Tampere 2012)

Återfödelsen

Meshes of the Afternoon

